

10087

23711

மணித்தாய் நாகும்
மாதன் ஓட்டமும்

வட்டுக்கோட்டை, முருகனகம்,
முதுதமிழ்ப்புலவர் மு. நல்லதம்பி அவர்கள்
யாத்தது

முதற் பரிசு பெற்றது
உரிமை ஆக்கியோற்குரியது

*Mother Lanka and
Marathon Relay*

By

Muthu Tamil Pulavar
M. NALLATHAMBY
Murukanakam, Vaddukkodai

Copy-right reserved by the Author

(1950)

எமக்குத் தமிழறிவுறுத்தருளிய அருட்பெருங்குரவர்,

உயர் திரு.

தென்கோவை ச. கந்தையபிள்ளை

அவர்கள் திருவடிக்கு

இங்நூல்

உரிமையாக்கப்பெறுகிறது.

நன்றிமறவாத மாணவன்,

மு. நல்லதம்பி.

உள்ளுறை.

காப்பு	..	..	..	1.
இலங்கைத் தாய் வாழ்த்து			..	1.
பாயிரம்	..	..	..	2.
குறித்த பொருள்	..	..	..	108.

காப்பு—(வீருத்தம்)

கதிரை நாயக னியற்கையின் கவினிடைக் கலந்தோன்
முதிரு மாமண நறுமையி னிளமையின் முகிழ்ப்போன்
இதய தாமரை யிருந்தெமை யியக்கிடு முருகன்
சிதைவி லாதிவை நிறையநன் றுறுதுணை செயுமே.

இலங்கைத் தாய் வாழ்த்து

ஓத்தாழிசைக் கலிப்பா

தரவு

சீரேறு மலர்க்காவுஞ் செழும்பயிரின் வளனிலனும்
காரேறு வரைக்குலமும் கவின்பொலிபே ராறுகளும்
வெள்ளியவான் மருப்புடைய விறலமையுங் களிற்றினத்தோ
டுள்ளுநரை நடுக்குறுத்து மொளிச்செங்கட் புலிக்காரும்
மெல்லியலார் மூரலென விளங்குநகை வெண்முத்து
நல்லெழிலின் வெண்சங்கு நனிவிரவு மாழியுங்கொண்
டறிவுமலிந் துலகுவல எனமர்ந்துவருந் திருவாளர்
செறிவுமலி யிந்துவெனுந் திறற்பரவை யிடைக்கிடந்து
திகழுமொரு நித்திலமே திருந்திலங்கை யெனத்துணிந்து
புகழுமொரு மலரணங்கே ! பொலிவுபெறு திருத்தாயே !

காவும் நிலனும் வரைக்குலமும் ஆறுகளும் காடும் ஆழியுகொண்டு எனக. இலங்கையை இந்து சமுதிரத்தின் முத்து என்று மேனாட்டறிஞர் புகழ்ந்து கூறுவர். வரைக்குலம்—மலைக்கூட்டம்; வான்—பெருமை; விறல்—வலிமை; உள்ளுநரை—நினைப்பவரை; மெல்லியலார்—பெண்கள்; மூரல்—பல்; நகை—ஒளி; எழில்—அழகு; அமாந்து—விரும்பி; செறிவு—இறுக்கம்; மலரணங்கு—இலக்குமி.

தாழ்சை

மதிக்குமுயர் விலக்குரிய மணிக்ருவைகள் கனிப்பொருள்கள்
கதிக்கநனி யளித்தளித்துக் கவின்பெருக்குங் கற்பகமே !
நிதிக்கிழவ னானகையர்கோன் நினைத்திருத்தி யரசமைத்து
விதிக்குவிதி யமைத்ததனை விளம்புவதும் வியப்பா மே ?

அணிகெழுமிக் கிழக்கின்க ணரியநா டுளவென்று
துணிபினிளி முதலியவர் சொன்னபடி கடல்வழியே
வணிகநெறி தழுவிவந்தோர் ,வருத்தமின்றி வளங்கிடைக்கும்
பணமிகுக்கு மென்றுநினைப் பறித்ததுவும் வியப்பா மே ?

உள்ளமுயர் பெரும்பயிர்க ளுனைத்திருத்தி மிகப்படைத்து
வெள்ளமென நிதிபெருக்க விழைந்துமிக நலங்காணும்
வெள்ளையர்கள் விரைந்தடைந்து வேட்கையொடு நின்னிலங்கள்
கொள்ளுதலில் முனைந்தமையைக் குறிப்பதுவும் வியப்பா மே ?

சுனிச்சொல்

எனவாங்கு,

சுரிதகம்

செழுமையின் மிக்கனை பழமையிற் சிறந்தனை
சீர்மிக நிறைத்தனை பேர்மிகப் படைத்தனை
மானமும் வீரமும் உயங்கிய மன்னராற்
புரக்கப் பெற்றனை புலநெறி வகுத்தனை
நம்மா ருயிரே ! நம்பிறப் பகமே !
நாமிகக் குலாவி நலம்பெறு மில்லமே !
ஊழி யூழிநீ யுயர்ந்து
வாழியர் வாழியர் மலைவிளக கெளவே.

¹ கனிப்பொருள்—சுரங்கப் பொருள் ; நிதிக்கிழவன்—குபேரன் ; விதிக்கு—பிரமனுக்கு ; விதி—கட்டளை ; நலம்¹—பயன் ; நலம்²—இன்பம் ; வயங்கிய—விளங்கிய ; புலநெறி—அறிவுநெறி.

பாயிரம்—(விருத்தம்)

- (1) சீர்பூத்த விலங்கையெனுந் திருத்தாயி
னியற்கைவளன் சிறப்பக் கூறிப்
பார்பூத்த பெருமையொடு பண்டைநா
ளவளிர்ந்த பான்மை கூறி
நேர்பூத்த சுதந்திரமிங் கவளடைந்த
வரலாறு நெறியிற் கூறி
வர்பூத்த மரதனெனு மோட்டமுநன்
றியம்பிடுவா மியையு மாறே.

(வேறு)

- (2) கருத்தை யீர்த்துநங் காதலைப்
பெருக்குவாள் கவினை
விருத்த மென்றுபின் விளங்கிய
யாப்பினில் விளம்பல்
பொருத்த மென்றுணர் புரிவினிற்
புதுமையும் பொலிய
நிரைத்த னம்பல பொருள்விர
விடுதலை நினைந்தே.

புரிவு—வீரப்பம்; புதுமை—விகாரப் புணர்ச்சி வேண்டுமிடங்களிற் பிரித்தெழுதியமையும் பிறவும்;
சுரத்தல்—இழுத்தல், கவர்தல்.

வீருத்தம்

- (1) திருவென்பாள் பலவளனுள் செறிகவெனும் பரிவதனால்
மருவின்வாழ் வளித்துநிற்ப மயலொழிக்குங் கலையமுதம்
தருவன்யா னெனவிழைந்து தண்ணளியின் நாமடந்தை
மருஷஞ்சீர் பலநிறைப்ப வளர்வதெங்கள் மணிநாடு.
- (2) பூமணக்குஞ் செழுநறவின் பொலிவுமலி யழகொழுகு
காமணக்கும் புகழ்நாடு காண்பமெனக் காமர்வண்டு
பாமணக்கு முறற்சியொடு பண்டைவினைப் பயன்கெழுமத்
தேமணக்கும் படிபிறந்து திகழ்வதெங்கள் திருநாடு.
- (3) பூவினிருந் தெம்மருங்கும் புலககண்ணால் நோக்கிமகிழ்
தேவெனுஞ்சீர் நான்முகனார் திருத்தியநா ளருத்தியொடு
கூவினுயர் வான்முகடு கொளுவுமலை பலவளத்தின்
மேவுவன தருவமென மிகநிறைத்த வரைநாடு.
- (4) வற்றிவற்றி வளங்கெடுத்து வரட்சிதந்து வறுமைதந்து
முற்றுமணல வெளியாகி முறைகெடுக்கு மவைபோலா
துற்றபெருங் கோடையினு முயிரளிக்கும் யாறுகளால்
வெற்றிபெறு பேரருளின மெல்லியலெஞ் சீர்நாடு.
- (5) புத்தர்பிரான் கவுதமரின் பொருந்துமடி யெனப்பவுத்தர்
சித்திர சிவனாரு திருந்துமடி யெனச்சைவர்
பத்தியொடு நிமிர்ந்தேறிப் பனிநடுக்கந் தலைச்சகித்து
நித்திரையு மினறிநனி நிமிர்ந்துபல படப்பரசு,
- (6) ஆதாமென் றொருபெயரா னுதியிலே படைப்படைந்த
மூதாதை சுவடென்றே முசிலீங்கள் மொழிந்தேத்த,
மாதூயமை மலியநின்ற மணிமொழியின் தொம்மையப்பர்
பாதார விந்தமெனக் கிறித்தவர்கள் பகர்ந்துகொள்ள;

-
1. பரிவு—அன்பு ; மருவின்வாழ்வு—அழகிய வாழ்வு ; தண்ணளி—கருணை.
  2. பூமணக்கும்—பூவிற் பொருந்திய ; நறவு—தேன் ; காமணக்கும்—காககள் பொருந்திய ; காமர்—அழகு ; முறற்சி—ரிசுகாரம் ; கெழும—பொருந்த.
  3. புலக்கண்—அறிவுக்கண் ; அருத்தி—விருப்பம் ; கூ—பூமி.
  4. முறை—ஒழுங்கு ; போலாது—போலல்லாமல்.
  5. பரசு—வணங்க.
  - 5 ம், 6 ம், 7 ம், 8 ம் செய்யுட்கள் குககம்.

(வேறு)

(7) இன்று பெரும்பணி மாமலை யென்ன
இலங்கிடு மிமயமலை

இளமை மிகுந்துள தொன்றரை கோடி
யெனும்வய துடையதென

நன்று விளம்பிட நிலநூல் வல்லுநர்,
நற்குறு மாமுனிவாழ்

நறைகொள் செழுந்தமிழ் மாமலை யென்றே
நவில்பொதி யம்போலே,

வென்று விளங்குமொ ரைந்துறு கோடியின்
மேல்வய துடையதென

மிக்கெழு தகைமை நிறைத்துறு பழமை
விளக்கி யடுத்தளவாய்

ஒன்றிடு சமவெளி பள்ள மெலாந்தன்
ஊடல்கரை புந்துசள்கொண்

ரொமுறு பலவள னுதவிடு நிலனொடு
மொளிர்திரு வரையெனவே,

(வேறு)

(8) பணிப்படலக் கொடுமுடிக்கட் புலரியிடைக்
கதிரவனின் பண்பு காண்பார்

நீனைப்பரிய வியப்படைய விளங்குசம
னொளியினுறு நீரா னுய

கனைப்பினொடு சலசலத்துக் கதித்துமிகக்
குதித்ததிர்ந்து களித்துப் பாயும்

சீனைப்புடைய மூவொலிய லெம்மருங்கும்
வளம்பெருக்கும் செழிய நாடு.

வயதுடையதென, வயதுடையதென நிலநூல் வல்லுநர் நன்று விளம்பிட என்க. இமயமலை ஒன்றரைக் கோடி யாண்டு அகவை யுடையதெனறும், சிவனொளிபாதமும் பொதியமும் ஐந்து கோடியாண்டு அகவையுடையனவென்றும், நிலநூலாராய்ச்சியாளர் கூறுவா. பரசவும், ஏத்தவும், பகர்ந்து கொள்ளவும், வரையெனவும் வியப்படைய விளங்கு சமனொளி யெனக்கூட்டுக.

8. கொடுமுடி—சிகரம்; புலரி—வைகறைப் போது; வைகறையிற கீழ்த்திசையிற சூரியன் தோன்றும் போது, கடலையும் அதனையும் நோக்கி நோக்கி, அதன் அசைவின் செவ்விசைநு வியப்படையாதார் இலர்; சமனொளி—சிவனொளி பாதம்; மூவொலியல்—மூன்று ஆறுகள்; களனிகறகை, கலுக்கக்கை, வளவ கற்கை.

(வேறு)

- (9) காவிலுயர் நாகரிக்க கவின்பலவந் காட்டியிந்தப்
பூவிலுயர் புண்ணிய(ம்)நான் புரிந்தனன்கா னென்பவள்போல்
மாவலியாம் பேராற்றை மணிவயிற்றிற் பெற்றெடுத்துத்
திவெனும்பேர் பின்னாகத் திறம்பெருக்கு மொருநாடு.
- (10) எத்தனையா யிரமருவி யெழிலியினை முத்தமிட்டுப்
பைத்தலைமா நாகமது படர்வதென மிகநெளிந்து
பொய்ததலிலா தெஞ்ஞான்றும் பொலிந்திழிய மின்சாரம்.
வைத்துடைய தெமதீழ மணிவிளக்கா(ம்) மலர்நாடு.

(வேறு)

- (11) உலகு சுற்றிவரு மறிவு மிக்கவர்கள்
உவகை யிற்படரு முளமுளார்
ஓது வெங்கொடு விலங்கு சூழ்மவி
மீது யர்ந்ததொரு குன்றமென்
றிலகி நிற்பதனை முன்னர் மன்னனென
விங்கி ருந்தவ னியைந்துதன்
இறையி ருக்கையென வினித மைத்தமை
யிசைத்த லாலணுகி யேறியே
குலவு கற்படிகள் மிசைந டப்பவர்
கொழுத்த கொங்கைமட மாதாரர்
கொண்ட பூவினொடு கோயில் நாடுவது
சூறு மோவிய (ம்) நயந்து, மேல்
இலகு நற்றவிச கண்டு கண்டுதெரு
ளெய்தி ஞாலமிசை யீதுபோல்
இல்லை யில்லையென விம்மல் கொள்வரை
யிருத்தி நின்றொளிர் நாடரோ.

9. பேராறுகளின் மருங்கிலுள்ள சோலைகளையே தம் நிலையுள்ள இருப்பிடமாகக்கொண்டு, பண்டை-
வேடாகள உழவராசி நாகரிசத்தைப் பெருக்கினார்கள் என்பது ஆராய்ச்சியாளர் முடிபு.

10. எழிலி—மேகம் ; மலர்நாடு—மலரும் நாடு.

11. இது சிகிரிக் குன்றை விளக்குவது. அறிவுமிக்கவர்கள் படருமுளார் அணுகி ஏறி ஓவியம்
நயந்து தெருளெய்தி இல்லையென விம்மல்கொளவரையெனக் கூட்டுக. கொழுத்த.....ஓவியம்
என்றது, பூநதட்டேந்திய மகளிர் கோயிலுக்கு வழிபாடாற்றச் செல்வதைக் காட்டும் ஓவியத்தை.

(வேறு)

(12) ஆவியினு மரியதுண வதனைநனி நிறைப்பமென
அறத்தின் பான்மை
மேவுமொளி யரசர்பெருங் கடலாகு மிவையென்று
மிளிரும் வண்ணம்
வாவிபல நனியகழ்ந்து வான்விழுந்து கிடந்ததென
மருளச் செய்து
பூவயல்கள் பலபடைத்துப் பசியினோடு மிடிதவிர்த்த
புனித நாடு.

(13) பாடுவன மீன்களுள கேட்குங்கால் மகிழ்ச்சியிலும்
பயில்வா மென்னும்
நாடுகளவே நிலவாக நம்மைமுழு மதிப்போதில்
நயக்கச் செய்யும்
ஈடிவதோர் வாவியினை யெம்மருங்குங் கொண்டழகி
னெழுச்சி நன்கு
சூடிவளர் மட்டுநகர் தனைப்பயந்திங் கிசைபரப்பும்
தொன்மை நாடு.

(வேறு)

(14) செய்ய நெருப்பா மெனமருளுந்
சினக்கட் புலிதன் னிரைதேடிச்
செறிந்த புதரின் மறைநதிருந்து
தீங்கில் லாத மான்மரையை
உய்ய விடாது தொடர்ந்து பற்றி
யுண்ணக் குளகு மரமுண்ணும்
ஒளிறு நிறைந்த வெள்ளைமருப்
புடைய களிற்று பிடியோடு
நொய்ய சிறிய கயந்தலையின
நோனூ நோதல் கண்ணீனந்து
நொறுங்கு முள்ளங் களிசூர
நொசிவு தவிர்க வெனவழைத்து
வெய்ய நறிய புனல்காட்டி
விரைந்து விரைந்து நீராட்ட
வேடர் சிறுவ ரஞ்சாராய்
வினையாட் டயருங் காடுடையாள்.

12. மின்னேரி, பராக்கிரம சமுத்திரம், கந்தளாய் முதலிய வாலிகளை நேரே பார்ப்போர், இவ்வாறு வியப்படவார்.

13. பயிலவாம்—மீட்டு மீட்டுங் கேட்பாம்; முழுமதிப்போது—பூரண நாள்; ஈடிவது—ஒப்பற்றது; மட்டுநகர்—மட்டக்களப்பு; பயந்து—பெறறெடுத்து; இசை—புகழ்.

14. செய்ய—சிவந்த; குளகு—விலங்கின இலைபுணவு; ஒளிறு—ஒளி; நொய்ய—மெல்லிய; கயந்தலை—யானைககள்று; நோனூ—தாங்கமுடியாத; நோதல்—துன்பம்; உனைந்து—வருந்தி; நொசுவு—துவள்வு; வெய்ய—விரும்பத்தக்க; நறிய—நல்ல.

(15) திணிந்த விருளின் முழையுறங்குஞ்
 சிறுகட் குறுந்தாட் கருங்கரடி
 தெளியா தடையு மாளரவந்
 தெளிந்து வெளிப்பட் டெதீர்நிமிர்ந்து
 துணிந்து தாக்க வரல்காண்பார்
 துணையா மென்னக் கைக்கொணர்ந்த
 தோட்டுப் பினையின் கருக்கதனைத்
 தூதா வென்று நீட்டுதலும்
 இணைந்தவ் விலங்கு கைப்பற்றி
 யீர்ப்பப் பிள்ளை யுள்ளங்கை
 ஈர்ப்புண் டம்ம செங்குருதி
 யெழுந்து பாய மிகவலறி
 அணைந்த பிழைக்கு மிகவருந்தி
 யயரா தோட வதன் விரைவால்
 அயர்ந்து பழுதை யெனக்கிடந்த
 அரவஞ் சீறு மடவியுள்ளாள்.

(வேறு)

(16) உளங்கொள வேழங்க ளுண்டு நீக்கிய
 விளங்கனி வெறுமைய வெருளு மந்திகள்
 இளங்கனி யெனவியைந் தெடுத்து டைத்தபின்
 விளங்குறு நாணின விளைக்குங் காடுளாள்.

(வேறு)

(17) வெளிசெறி புதருறு கொடிகளுள் மிளகின்
 மெல்லிலை யெனமடவார்
 வெற்றிலை குவைகுவை நன்கு பறித்தனர்
 விலைபக ரப்பயனார்
 குளகுறு வாழைகள் காடென மழையிற்
 கொழுவிய சூலைதள்ளிக்
 கொள்பவர் நீர்தர வேண்டிய தில்லை
 கொடுப்ப மெனச் சிவணத்

15. இருளின் முழை—இருள நிரம்பிய குகை; தோடு—ஓலை; கரடி நிமிர்ந்து நடக்கையில் முன் னங்கால் கைபோன் றுதவலின் கையெனப்பட்டது; ஈர்ப்பு—இழுக்க; பிள்ளையுள்ளங்கை—குழந்தை களின் உள்ளங்கை போல் மென்மைத் தன்மையுடைய உள்ளங்கை; பழுதை—கயிறு.

16. நீக்கிய—இலத்தியெனக் கழித்த; வெறுமைய—உள்ளிடற்றனவறறை.

17. மிளகினிலையும் வெற்றிலையும் தோற்றத்தில் ஒரே தன்மையன. வெற்றிலைக் கொடிகள், தம்பாட்டில் நீர்வார்த்து வளர்க்காமலே, பற்றை பற்றையாகப் படர்ந்திருப்பதை இலங்கையின் பாசங்கன்றி காணலாம்.

தளதள பசுமை தழைத்திடு கமுகு
 தலைக்குலை பலதழுவித்
 தமைவளர் விப்பவ ரீலையென வாளைத்
 தடவி முகிற்பரியத்
 திளைதரு நிறமலி யலகில மதரசு
 செவ்விய கனிநிறையத்
 திகழ்வன பலவூர் செறிதர நன்று
 சிறப்பவ னெம்மணியே.

(வேறு)

- (18) பெருநிலையி லுதவலகில் ¹தெனையெமணல் மருவுகரை
 பெருகவுளள், பயனுதவு பனையுமுள பெருமையுளள்,
 இருபதடி யெனுமளவு நறையினொடு நிறைதவள
 மியையவளர் மலர்கொளுவி யதமடிய வுடல்மடியும்
 ஒருதகைமை குலவுமெழி லுடைய ²தள பதுபனையை
 உறு ³தகண பதமதனி லுடையபல பதியுடையள்,
 தருந்திய மெனமருவு தகைமைசெறி தரு ⁴பயினி
 தனைநிறைய வுடையள்பல தருபயிர்கள் தமையுடையள்.

(வேறு)

- (19) *சிலந்தியின் வடிவம் பூண்டுவண் ணாத்தி
 தினம்தினம் பெருக்கலின் விளைந்து
 நலந்திகழ் காட்சி நறுமலர்க் கண்டோர்
 நயந்துதம் நாமமே நலிற்றக்
 கலந்துசீர் மரமுஞ் செடிகொடி பூண்டுங்
 கவினுற வாழ்ந்திடு மினத்தை
 நிலந்தனிற் பிறநா டலந்திட வணிந்த
 நிகரிலா நெடுமலர் வல்லி..

17. பரிய—பிடுங்க ; திளைதரும்—திளைக்கும், அனுபவிக்கும்.

18. ¹தெனையெ; ²தளப்பத்துப்பனை (தளப்பறறு); ³தகணபதம், தக்கணபதம்—தெற்காசிய இடம்; ⁴பயினி—பிசின தமையுடையது, இறப்பர். இருபதடி நீளமும் நறுமணமும் வெண்மையுமுடைய மலரையுடையது தளப்பத்துப்பனை. நெடுந் தொலைவிருந்து நோக்குங்கால் அதன் அழகு வியப்பினையும் மகிழ்ச்சியையுந் தரும். அதன் மலர் ஆண்டுக் கணக்கில வாடாமலிருக்கும். அம்மலர் மடிய அம்மரமும் மடிந்துவிடும்.

19. *(Orchids).—இமமலா, மலாயா, பர்மாவில் உண்டெனினும், இதற்குப் பேர்போன நாடு இலங்கையே. இந்தப் (orchids) பூ, மரம், செடி, கொடி, பூண்டு எனனும் நான்கினத்திலு முண்டு. இதைக் கண்டுபிடித்தவர்கள், தங்கள் தங்கள் பெயரை யிட்டிருக்கிறார்கள். இதனைச் சிலந்தி மலர் என்று நாம் வழங்குவோம், நவீற்ற—சூற. அலத்தல்—வறுமைப்படல்.

* வண்ணாத்திப் பூசியே கருவைக்கொண்டு சேர்ப்பது.

(வேறு)

(20) கண்ணுடையா ரெல்லாருங் காட்சிநல னிதற்கீணையாங்
காணே மென்னும்

ஒண்ணிறமார் தோகைமயில் பட்டமரங் களிலேறி
யுறங்கக் கண்டு

மண்ணினிலே யழகுக்கெட்ட தேவாங்கு மூனாயுண்பான்
மயிந்தி யேறி

நண்ணிடுதற் கியலாது வருந்துகின்ற திருவனங்கள்
நண்ணப் பெற்றாள்.

(21) வாவியரு கினிலமரத்தின் வளம்பயிலுங் கீளைகளிற் சீர்
மலியத் தங்கள்

ஆவியன பேடையொடும் ஆர்பாப்போம் இசைப்பாட்டுக்
கமர்க வென்று

மேவியிருந் தொன்றினொன்று மேவாத விசைபெருக்கி
விழைவை யூட்டப்

பூவையொடு கிள்ளாவெற்றி புகலக்கோ கிலம்புலக்கும்
பொழில்க ளுள்ளாள்.

(22) கொடியெடுத்துப் பேரேணி குயிற்றிமலைக் குகைகளிலே
குறிப்போ டேறிக்

கடிநறவு தொகுத்துவிரை மான்வேட்டம் புரிந்த்தசை
கலந்து வேடர்

நெடிதுவளர் முதுமரத்தின் பொந்தினிடை யடைத்தெடுத்து
நிதியாக் கொண்ட

பிடியினையார் மகப்பெறுங்கா லுணக்கொடுத்து மகிழ்குறிஞ்சி
பிறங்கக் கொண்டாள்.

20. ஏறும்போது பட்டமரத்தின் பொருகுகுகள உடைய உடைய, அவற்றை ஒவ்வொன்றாகக் கீழே கொண்டுவந்து நிலத்தில வைத்துவிட்டு ஒசைசெய்யாது பதுங்கிப் பதுங்கி மீட்டும் மீட்டும் ஏறுதல் தேவாங்கினியல்பு. இங்ஙனஞ் செய்கையில் உண்டாகும் நுண்ணிய ஒசை கேட்டுத் துயிலுணர்ந்து விரைந்து பறந்து தப்பிக் கொள்ளுதல் கூடுமென்று இயற்கையிலுணர்ந்த மயில், பட்ட மரங்களை நாடியுறங்கும்; மயிந்தி-பதுங்கி; வழக்கு மொழி.

21. அமாதல—மனம் பொருந்தியிருத்தல்; புலக்கும்—பிணங்கும்; பூவை—நாகணவாய்ப்புள்; கோகிலம்—குயில்.

22. மான தசையைத் தேனோடு கலந்து மரப்பொந்தில் ஆறுதிறங்கள் வரை அடைத்துவைத்த பினளர் எடுத்துக் குழுவியின்ற புனிற்றுப் பெண்டிர்க்கு உண்ணக் கொடுத்தல் வேடரியல்பு. குறிஞ்சி—குறிஞ்சி நிலம்; கடிநறவு—வாசனை பொருந்திய தேன; விரைமான்—விரையும் மான்.

(வேறு)

23) அம்பன் கங்கையு மாவலி கங்கையு
மீணையு மினிப்பையிலே
ஆறு கடந்திட நாடு குரங்கின
மடர்மர மிசையேறித்
தம்பின் காலொடு பின்கால் தழுவித்
தலைவழி தலைதழுவித்
தகதக லுசல் தவழ்ந்து கிளர்ச்சி
தலைப்பட மறுகரைமேற்
கொம்பின் படர்முடி வான மளாவு
கொழுங்குழை யுறுதருவைக்
கூட்டி விறுதியி லாடு குரங்கு
சூலைப்படை யாதனவாய்க்
கப்பன் கவியி னியற்கை யெழுச்சிக்
கதியென நிதநிதமும்
காட்சி தரும்வகை மாட்சி நிரம்பிய
காரிகை நம்மயிலே.

(வேறு)

24) இருந்திடினு மாயிரமிங் கிறந்திடினு மாயிரமென்
றியம்பும் பான்மை
பொருந்துமத களிற்றுதி பொருந்திடுநாட் பொன்றுதலைப்
புறக்கண் ணிலே
இருந்துவளர் மானிடர்பார்த் திடினிழக்கா மெனச்சாரு
மியல்பு வாய்ந்த
பெருந்துறுகல் மலிந்தபள்ளத் தாக்குகளின் பிளவுகொண்டு
பிறங்கு நல்லாள்.

(வேறு)

25) பப்பைப் பூகமார் பதத்துப் பாளைபோற்
பருத்துப் பாமதி பதிற்றுச் சூலினீள்
தட்பொற் கூர்சீனை வெடிப்பப் பூவிரி
தரத்துச் சீர்முகை கடுப்பத் தூர்நிறத்

23. குரங்குகள் பின்னகாலோடு பின்னங்காலும், முன்னங் காலோடு முன்னங்காலுந் தழுவி ஊசலாடும். இறுதியில் ஆடு குரங்கு மறு கரைமேல் தருவைக் கூட்டி, சூலைப்பு அடையாதனவாய் எனக். இறுதிக் குரங்கு தருவைப் பற்றியபின், அசைவு ஒழியும்வரை பொறுத்திருந்து, முன் குரங்கு தன் கையை விடும். பின் கீழிருந்து ஒவ்வொன்றும் மேலே (குரங்குப் பிணிப்பின வழியே) ஏறிச் செல்லும்

24. இறுதி பொருந்திடு நான்—இறக்கும் நான் ; பொன்றுதலை—இறத்தல் ; துறுகல்—உருண்டக் கல்.

திடச்சிற் றூரிகள் திகைப்பற் றுயிரம்
 தெறிப்பத் தாய்வளை தினைப்புற றூர்ந்துயின்
 மடப்பப் பாவையென் றசைப்பத் தேடுமாண்
 மயக்கிக் கூடுமாழ் கடற்கொள் மாதரோ.

(வேறு)

(26) உள்ளமலி யுவகைவர, மனையோடு முடன்பிறந்தா
 னுணர்ந்து தன்னைக்
 கள்ளமற மீப்பனெனக் கருதிமண்டக் கிழக்கவெனக்
 காலி லீயம்
 கொள்ளரிய கனத்தோடுங் கொண்டுபட கிருந்திறங்கிக்
 குளிக்குந் தூய
 வெள்ளி செவ்வாய் நீர்மைகொண்ட முத்தமலி கரியகடல்
 விரவக் கொண்டாள்.

(வேறு)

(27) இரத்தின மெனநன் றியம்பிடு கற்கள்
 இனியன வகழ்ந்துநன் றெடுக்கும்
 இரத்தின புரியைத் தனக்குய ரணியிங்
 கியற்றிடு மணியெனப் புனைந்து
 தரத்தினி லுயர்கூர். ரீயமே முதலாத்
 தகுபுதை கனிப்பொருள் தாங்கி
 வரத்தினி லுயர்மா நிதிக்கரு லூல
 மகனென வயங்குமா மடந்தை.

25. சங்கிண கருப்பம், அதன் தசையிலிருந்து கருமகப்பாணபோல நீண்டு, பத்துத் திங்களில் வெடிகக, அதனுளிருந்து ஆயிரம் ஊரிகள் சிதறி ஊர்ந்து வளர்ந்து பெருஞ் சங்காகும். படபைப் பூகம—தோட்டத்தில் வளரும் கழுகு; பற்றிறுப் பாமதி—பத்தாகிய பரந்த திங்கள்; சூல—கருப்பம்; தடம்—அகறை; பொன்—அழகு; கடுப்ப—ஒப்ப; தூர்நிறம்—மாவேரின் நிறமபோலும் பழுப்பு நிறம் தினைப்புறறு—பூரித்து.

26. முத்துக்குனிப்போன, பத்துறுத்தலின் மேறபட்ட பாரமுள்ள ஈயத்தைக் காலிற் பிணித்துக் கொண்டு, தன மனைவியின் சகோதரன படகருகே பிடித்துநிற்குங் கயிற்றைப் பற்றியவனாய்க் கடலி னடியை யடைந்து, தனக்கண்மையிலுள்ள கற்பாரில் ஓட்டிக்கிடக்கும் முத்துச் சிப்பியைத் தான் மூச் சடக்கக்கூடியவரை தங்கிப் பிடுங்கித் தனனரையிற கட்டியிருக்கும் பைகருட் போட்டுக்கொண்டு கயிற்றை யசைப்பான். கண்ணுங் கருத்துமாய் நோக்கி நிற்கும் மைத்துனை, அந்நுண்ணிய அசைவை யுணர்ந்து, விரைந்து மேலே யிழுத்துக்கொள்வான். அவ்வசைவைக் கவனியாது சிறிது தரழப்பின் மூசசத் திணறி இறக்க நேரிடும். கயிற்றை யிழுக்கும் பணியை மேற்கொள்பவன், தன சகோதரி வாழ்விழத்தலை விழையாதுதலின், பகல் முழுதும் கருத்தோடிருப்பன். அந்தக் கயிற்றுக்கு மண்டக்கென்று பெயர். வெள்ளிசெவ்வாய் நீர்மைகொண்ட முத்து—வெள்ளியும் செவ்வாயும் போல வெண்ணீர்மையும் செந்நீர்மையுடனொண்ட முத்து.

(வேறு)

(28) கயல்விழி மாதரு மள்ளரு முன்பு
கதிப்ப விளைத்தமணிக்
கதிருறு செந்நெல் தனககு நிறைத்தபின்
களியொடு விற்றலிலே
முயல்பவள் பாரத நாடு கொளும்படி
முன்பு செலுத்திடுவாள்
முறைநனி மாறி மரங்க எடர்ந்து
விலங்கு முனைத்துறுசீர்
வயல்க ளழிந்துபல வாவினார் தூர்ந்திட
மாழ்கி மனங்கரைவாள்
வந்தது செம்மை யெழுந்தனர் மைந்தர்
வளங்ககள் பொலிந்துறவே
மயலுறு காடுகள் நெல்வய லாமென
மாறுதல் கண்டிடுவேன்
வருமுயர் பழநிலை நன்றினி யென்றே
மகிழ்பவள் எம்மன்னை.

(29) விதையிடல் மிகுப்ப தொருபுறம் முனையின்
வீறெழ லொருபுறம் பயிர்கள்
விரைந்தன வளர்த லொருபுறம் களையை
மிகமிகக் கட்டலோர் புறமாத
ததையுறு விளைவை யரிந்தனர் தொகுக்குந்
தன்மைமற் றொருபுறங் கடாவைத்
தகவுறப் பிணைத்து நெடுவரைப் போர்வு
சரித்தன ருழக்குத லொருபால்
நிதநித மொருங்கு நிகழ்ந்திட வழுவ
ருழத்தியர் நினைப்பினில் வளர்த்த
நெறிவரர் பண்கள் முறைமுறை யிசைக்க
நெடுவெளி வயல்பல கிடக்கும்
பதமலி கொழுமை மட்டுமா நாடு
பயன்தர விசைந்தன நோக்கிப்
பலப்பல ஓர்கள் விளைவினைப் பெருக்கும்
பக்குவம் பொருந்திய செல்வி.

28. பாரத நாடு கொளும்படி முன்பு செலுத்திடுவாள் என்றது, “ஈழத்துணவும் காழகத்தாக்கமும்” என்னும் பட்டினப பாழியடியை நோக்கி; கதிப்ப—மிகுமாறு; முனைத்தல்—முற்படுத்தல்; மாழ்கி—மயங்கி; செம்மை—பெருமை, சிறப்பு.

29. கட்டல்—பிடுங்கல்; போர்வு—வைக்கோற போர்; பதம்—இடம்; மட்டுமா நாடு—மட்டக்களப்பு நாடு.

(வேறு)

(30) சிந்தையின் விழைவு செறிதரக் களமர்
சிறப்புற வளர்த்திடு பயிரை
மந்திகள் பிடுங்கிக் கெடுத்தலின் மடிந்து
வாரணத் தெச்சத்தை யிலையிற்
சிந்திடா துறுத்தி மடித்தவை வருங்கால்
தெளிவுறக் காணுமா நிரைக்க
வந்தவை யெடுத்து வளரயிழ் தென்று
வயின்வயின் மரந்தொறு மேறும்.

(31) ஏறிய மந்தி யிலைப்பொதி யமிழ்த்தங்
கிருப்பது பிணைந்தன மணக்கக்
கூறுபுன் னூற்றங் குறுகலு முளைந்து
கொம்பரிற் கையினைத் தேய்த்து
மாறுமா றிங்ஙன் புரிதலிற் குருதி
வழிந்திட வயலகம் புகாமை
பேறென மதிக்குங் காட்சிகொண் டுணவின
பெருக்குறு வன்னிநா டுடையாள்.

(வேறு)

(32) மாணி லாவிய போர ருங்கல
மாறி லாது குலாவவே
பேணு சின்ற வியற்கை மல்கு
பெருநது றைக்குனிஃ தொன்றென
நீணி லம்புக ழாழி யூடு
நிரைத்த குன்று குறுத்தவாய்க்
கோண மாமலை கொண்டி லங்கிடு
கோதை யாகிய மாதராள்.

30. வாரணம்—கோழி; எச்சம்—மலம்; காணுமா—காணுமாறு; வயின்—இடம்; விழைவு—
விருப்பு; களமர்—உழுநா.

31. புன்னூற்றம்—தீயநூற்றம்; உளைந்து—வருந்தி; மாறுமாறு—திருப்பத் திருப்ப; இங்ஙன்—
இவ்வாறு; புரிதலின்—செய்தலால்; குருதி—இரத்தம்; பேறு—ஊதியம்; மதித்தல்—கருதல்.

32. மாண்—மாட்சி, பெருமை; நிலாவிய—பொருந்திய; போரருங்கலம்—அரிய போர்க்கப்பல்கள்;
குலாவல்—பொருந்தல்; கோணமாமலை—திருக்கோணமலை.

(33) என்ன டாவிலை யேழு மிங்கு
 னிருக்கு மாறு வியப்பாடா
 மன்னு வெம்புனல் துன்னு மூற்றில்
 மலர்ந்து மாரியி னுடினாள்
 என்ன மாமகிழ் வெய்து மாலை
 வெய்தி னூர்புக லெண்ணில்சீர்க்
 கன்வி யாயினை நன்னர் எனனை
 காணு கென்றெளிர் கன்னியே.

(வேறு)

(34) பேருற வடக்கணுயர் பேறருள் திருப்பதி
 பிறங்குரு நலங்கு லவுசீர்க்
 கிரிமலை யென்றுபெயர் கேடற நிறைத்துளது
 கிணுகிணை வம்மலையினோர்
 பேர்பரவு மாரருவி கீழ்வழி படர்ந்துறு
 பிணிக்கமிழ்த மாசி யீணவார்
 வாரியரு கிங்குதிரு நீரொழுக லென்னென
 மயங்கிட விளங்கு மடவாள்.

(வேறு)

(35) ஊரெழு வெனும்பே றரிடைச் சிறுகுண்
 டொன்றுபொக் கணையென வுளது
 சீரெழு புத்தூர் நிலாவரை யுளது
 திருந்திட முருகமர் நல்லூர்ப்
 பேருறு பதியிற் சங்கிலி தோப்பிற்
 பெயர்யமு னாரியென் றுளது
 நேரிவை பார்த்தோர் மிகமிக வியப்ப
 நிலைப்பவ ளெமதுமா மலரே.

II.

(வேறு)

(36) திருவேறு பேரற நிறைத்துயர் திறப்பொலிவு
 திகழரசு செய்த வேந்தர்
 சீருறு பவுத்தமத மேதகு நெறிக்குருகு
 சிந்தையி னமைத்து வைத்த
 மருவேறு கவுதம ரெனும்புநக முதலியன
 வைத்திட்ட தாதுகோபம்
 மாண்புமலி யாராம மிக்கன விகாரங்கள்
 மல்கிடு சயித்தியங்கள்.

33. எழு—எழு கிணறுகள் ; மன்னுதல்—நிலைபெறுதல் ; வெம்புனல் துன்னுமூற்று—வெநநீர் பொருந்திய ஊற்று ; மலர்ந்து—கனிப்புற்று ; நன்னா—நனறு ; காணுக்—என்று—காணுகென்று

34. வடக்கண்—வடக்கின்கண் ; பேறு—செல்வம் ; படர்தல்—செல்லல்.

35. பொக்கணையும், நிலாவரையும், யருணரியும் எவ்வளவு நீரை வெளியே இடைவிடாது போக்கிக் கொண்டிருப்பினும் வற்றாத் தன்மையுடையன்.

குருவாய்மை கொண்டுதவ நெறிநாடு மாணிகள்
 குலாவிவள ருறைவிடங்கள்
 கோகந்த வடிவிற குளிக்ருங் குளங்கள் தூண்
 குறைவிலா யிரமணடபம்
 ஒருவாது புங்கவ னமர்ந்துபெரு ஞானமுறு
 மொப்பிலா வெள்ளரசினோர்
 ஒளிகொள்கினை பரவுமர முடையவநு ரதபுரியை
 யுடைமையென வுடையவனிதை.

(வேறு)

(37) உரவுடை யருளின் கவுதம ருருவம்
 ஒவ்வொரு தலத்தினு மொளிர்க்
 கரடிக ளிருந்து கிளையொடு பயின்று
 களித்திடு குகைகளிற் சாது
 மருவிய பவுத்த மாணிகள் கலங்கா
 மனத்தொடு தவப்பய னுகர்ந்த
 திருவினை யுடையாள் புதைபொருட் செல்வம்
 தினந்தினங் காட்டிடுந் தெரிவை.

(வேறு)

(38) தாமப் புயவலி மேவிப் பெருமை
 தழைப்பத் திருவரசர்
 தாமற் புறநனி யானுகை செய்திடு
 தகைமை தெரிப்பனவும்
 காமக் கலவி பெருக்கி விளங்கிய
 காரிகை யாருறையும்
 காவிற்து சிலையரி வாயிற் பெறுபுனல்
 காட்டு குளத்திறனும்
 எமப் பயனுறு சமய மிரண்டு
 மிருந்து குலாவியசீர்
 எழிலுறு சிவதளி யொளிகொள் விகாரம்
 இசைத்திட விருமொழியும்
 தாமெப் படியு மியைந்து வளர்ந்திடு
 சால்பு விளக்குநவும்
 சான்று தரும்பொல னறுவை பழம்பெயர்
 தந்திட நின்றொளிர்வாள்.

36. மேதகு—மேனமையுடைய; தாது கோபம்—தாக்கொப, (மருஉமொழி); ஆராமம்—உபவனம்; நந்தவனம்; விகாரம்—புத்தபளளி; சைத்தியம்—பிக்குககள ரோகம பயிலுமிடம்; கோகந்தம்—தாமரை; புங்கவன—புத்தன்; வெள்ளரசின ஒரு கிளையாற பரவிய மரம்.

37. உரவுடையருவம் என்க. உரவு—வலிமை; சாது—சாந்தம்; மாணி—பிரமசாரி; நுகர்ந்த—அநுபவிதை

38. தாமம்—பூமாலை; அற்புற—அனபுற; உறைவு—வாசம்; † கல்லாற் செயத நான்கு சிங்கள களின வாய்வழியே பெறும் நீர்; எமம்—இனபம்; இரு சமயங்கள், சைவமும் பௌத்தமும்; இரு மொழி—சிங்களமும், தமிழும்; இது, அங்குள்ள கல் வெட்டுகளாற் பெறப்படும். சால்பு—மேன்மை.

139) விண்ணை யளந்தொளிர் கொடுமுடி யெங்கும்
 வெண்முகில் பள்ளிகொளா
 வீறுகொ ளாணிவரை நாடுகள் காடுகள்
 மிகுபள் ளங்களென
 எண்ணில கொண்பங் கெண்ண வகைமழை
 யீர முறப்பொழிமாண்
 இன்னில மீதுறு தேயிலை யாதிய
 வேறி வளர்ந்திடவே
 கண்ணென மன்னர் கதிப்ப விருந்த
 கணக்கு மலிநதிடவே
 காமுறு தாலத மாளிகை கவுதமர்
 கதிரொளி காட்டிடவே
 நண்ணினர் தம்மை வியப்பி னிருத்திடு
 நலமலி கண்டியெனும்
 நன்னகர் தன்னுறு பொன்னக ரென்று
 நயந்து புனைநதிடுவாள்.

(40) திண்ணிய கன்மலை நன்கு குடைந்து
 திருத்தளி யைந்தழகின்
 செவ்வி தெரிப்ப செதுக்கி முகட்டுறு
 சீரிய வோவியமுடம்
 கண்களி கொண்டிட வட்டிகை செய்தொளிர்
 கவுதமர் திருவுருவம்
 கவினுற நாற்பா னேழடி கொண்டது
 கண்ண னிராமனென
 மண்டுக மேறு பலப்பல சிலையம்
 மலையுறு சிலையானே
 மாணுற நன்று வடித்திது போலெழில்
 மன்னிய தில்லையென
 விண்ணவர் மெச்சிட மன்னவ ன்ருருவன்
 விறலொடு செய்தவினை
 மேவிடு தம்பனை யூர்கொடு நின்றிடு
 மெல்லிய லெம்மவளே.

39. கொளா—கொண்டு; பள்ளிகொளா வீறு கொள் என்க. வீறு—பொலிவு; அணிவரை—
 அழகிய மலை; இன்னிலம்—இனிய நிலம்; கணக்கு—தன்மை (கம்பாகும்—121); நலம்—இன்பம்.

40. கன்மலை, தளி—கோயில்; செவ்வி—தன்மை; தெரிப்ப—தெரிப்பன; வட்டிகை—சித்திரம்.
 பெயர்த் தொடரம் அம்மலைக் கல்லிலேயே நிற்கும் இருக்கும் படுக்கும் உருவங்கள் வடிக்கப்பட்டிருக்
 கின்றன.

(வேறு)

- (41) அணியா ரசோகன் திருமைந்தன்
அறிவின் முதிர்ந்த மகிந்த னென்பான்
துணியா வெழுந்து தீசற்குச்
சொல்லும் பெரிய திருவ றத்தின்
பணியான் மக்கள் பவுத்தமதம்
பற்றி யொழுகிச் சிறப்பவைத்த
இணையே யிலாத மிகுந்தலையி
னொழுச்சி படைத்த விரும்பெரியான்.

(வேறு)

- (42) சுருட்டு திரையின் பெரும்பரவை
துழாவிப் பயிலும் புகைக்கலங்கள்
தொடர்ந்து தொடர்ந்து நனியொதுங்கித்
துயரத் தவிர்ந்து பள்ளி கொள்வான்
உருட்டி யலைக்குங் கரையருகி
ஐறுதி தளரா துளுற்றிவைத்த
ஒளியின் செயற்கைத் துறைதழுவி
யுலகின் கவர்ச்சி நனிபெற்று
மருட்டு பொதும்பர் வியன்மறுகு
வான மளாவு மாடங்கள்
வணிகத் தலங்கள் அரகியலார்
மனறம் முதலாப் பலநிறைத்துத்
தெருட்டு கலைக்கோ ரிருப்பிடமாத்
திகழுங் கொளுமபைத் தன்னரிய
திருவின் தலைமை நகரமென்னத்
திருந்தக் கொண்ட திருவாட்டி.

(வேறு)

- (43) தம்பெருமை மிகநிறுவித் தமிழ்நிறுவிச் சிவசமயச்
சால்பு காட்டி
வெம்பகைமை தவிர்த்தரசு தனிநிறுவி விளங்கியசீர்
வேந்தர் காப்ப
நம்புமொரு பெரும்புலவன் யாழ்ப்பாடி பெற்றதென
நவிலு மாறு
தன்பழமை பெருக்கிவளர் யாழ்ப்பாண நாடுகொண்டு
தழைக்கும் பூவை.

41. துணியா—துணிந்து.

42. உளுறல்—செய்தல் ; பொதும்பர்—மரச்சொறிவு ; வியன்மறுகு—அகனற தெருக்கள் ; தெருட்டல்—தெளியச் செய்தல்

43. சால்பு—நிறைவு.

(வேறு)

- (44) ஓடி மாடு மரங்க ளுரைத்துராய்
ஓல மிட்டு வளைந்துசெல் மாவலி
சாடு மோர்சிறை மீதுபே ராதனை
தாம நீன்மர மாமலர் வேய்கொடி
கூடு புல்செடி பூவிட மெங்கணும்
கொண்டு வந்து குலாவ வளர்த்தலின்
பீடு கண்டு பிறர்பிறா மங்கலம்
பேச நின்று பெருகுநம் மாயிழை.

(வேறு)

- (45) கோணேசர் கோயிலொடு சித்திரவே லாயுதப்பேர்க்
கோயி லாக்கி
மானேறு தம்பலகா மபபகுதி வயல்சிறந்த
மண்கொண் டாக்கி
வணேறு குளங்கள் தொடடிங் கெழிலேற நலங்கள்செய்த
இளங்கோ வென்னும்
சேணேறு புகழ்படைத்த குளக்கோட்டன் தொடர்ப்பெற்ற
சிறந்த நங்கை.
- (46) கம்போடி யாவென்பேர் கண்டுவளர் நாடுகடல்
கடந்து போந்து
வன்போடு மடிப்படுத்தித் திறைவாங்கி யாண்டிருந்த
மன்ன னோடு
முன்போடு பலசமரிற் பகைத்தாரை முருக்கிநின்று
முறைசெய் தாண்ட
மன்பேரி னரசர்களாற் புகழ்மலிய மானமுற
வளர்க்கப் பெற்றாள்.

34. உரைத்து—தேய்த்து; உராய—உலாவி; சாரும்—மோதித் தாக்கும்; சிறை—பக்கம்; பெருகு
தல்—இன்னு மின்னுங் கொண்டுவந்து சேர்த்தலாற பெருகுதல்.

35. தொடுதல்—தோண்டுதல்; ஏண்—பெருமை; சேண்—தூரம்; “முனனூட் குளக்கோட்டன்
மூட்டுந் திருப்பணியை” எனத் தொடங்கும் வெண்பா கோட்டை வாயிற் கல்லிற் பொறிக்கப்பட்டு மக்கிக்
காணப்படுவதை இன்றுங் காணலாம். இந்நியாவிலிருந்து கப்பல் வழியே கொண்டுவந்த சிரிய
மண்ணைக் கழி நிலத்திற் கொட்டி வயலாகினனென்ப.

36. வன்பு—வனமை; திறை—கப்பம்; முன்பு—வலிமை; முருக்கி—அழித்தது; முறை—நீதி
மன்பேர்—மிக்க புகழ்.

(47) கீழ்த்திகையி னிதுபோலுங் கோப்புநலன் வாய்ந்ததொன்று
கிடையா தென்னத்
தாழ்த்துதலில் லாத்திருத் தலையாகும் யாழ்ப்பாணம்
தன்னில் மேனாள்
காழ்த்தகர வலம்படைத்த ஒல்லாந்தர் கட்டியதோர்
கோட்டை காண்பார்
வாழ்த்தெடுப்பச் செயற்கையெழி லியற்கையொடு வளர்த்துமிக
வயங்கி வாழ்வாள்.

(48) இந்தியநாட் டினிலிந்துக் கோயில்களிற் பெரியமணி
யேற்றா ரிங்ஙன்
வந்தரசு புரிந்துநின்ற பறங்கியர்கள் தமக்குரிய
மதத்துக் கோயிற்
சந்ததமும் அடியர்களை வணங்கவழைத் திடுந்தகைமை
தலைக்கொண் டாக்கும்
அந்தமுறை யிங்குமுறு காலத்தா னமைத்தொழுகும்
அழகு பூண்டாள்.

(49) சிந்தையினைக் களிக்கவைக்கும் சிற்பநலம் மிகநிறைத்துத்
திகழ்ச்சி மேவிச்
சந்திரசே கரன்கோயி லென்றுபெயர் நனிகூடித்
தகைசால் வேந்தர்
நிந்தையறப் புரந்துநின்ற திருத்தேவன் துறைக்கோயில்
நெகிழப் பின்பு
வந்தடைந்த பறங்கியர்கள் வலிந்தழித்த நிலைநோக்கி
வாடி நிற்பாள்.

(50) நிறைகிழக்கில் விளங்குபல தேயங்கள் தம்பழமை
நிகழ்த்துந் தன்மை
குறைவுடைத்தா மெனவருந்தத் தனதுபண்டை வரலாறு
கூறும் பான்மை
செறிவுறுத்திப் பாலியிலே யெழுதிவைத்த பெருமைமிகச்
சேர நின்றாள்
கறைதவிர்த்த பலசெயல்கள் நிகழவைத்த மன்னரிசை
காத்து நின்றாள்.

^

47. காழ்ப்பு—வயிரம் ; வயங்கல்—விளங்கல்.

48. பெரியமணி—கோபுரத்திலே தொங்கவிடும் கண்டாமணி.

49. தேவன் துறைக் கோயிலின் பண்டைப் பெயர் சந்திர சேகரன கோயிலென்பது. வலிந்தழித்த
—வேண்டுமென்றே அநியாயமாயழித்த.

(வேறு)

- 51) மங்கள மன்னிட வென்வயி னுற்றிடு
மக்கள் புகழ்க்குரியார்
சிங்களர் தமிழர் பறங்கியர் சோனகர்
திண்மை மலாயரெலாம்
இங்கு குலாவி யிருந்துறு மொற்றுமை
யெய்தி விளங்கிடவே
தங்களு ளன்பு பெருக்குக வென்ற
தவப்பொருள் நன்றருள்வான்.

(வேறு)

- 52) சிங்களமுந் தமிழ்மொழியுளு செம்மையுறத் திகழ்ந்துலவ
அங்கிலமென் றுலகமெங்கு மணிநிறைக்கு மொழிகுலவப்
பொங்கறபு மொழிபயிலும் போக்குயரப் புலம்பெருக்கிக்
கங்கையொரு நான்கொன்றாக் கலந்துசெறி கடலணையான்.
- 53) தனக்கெனவா ழாதுபிறர் தமக்கெனவாழ் தனித்தகைமை
முனைக்கவெழி லரசுநிலை முனிந்துமனை ம்கத்துறந்தோன்
நினைக்கமுடி யாததவ நெறியாளன் அருளாளன்
சினக்கடுமை கடிந்தபுத்தன் திருவடியைத் தொழும்நாடு.
- 54) முந்துபல நெறியானு முனைப்பகற்றி முனைவனருள்
சந்ததமும் பெறல்வாய்க்குந் தத்துவச்சீர்ச் சைவமெனும்
இந்துமதந் தன்பழமை யெம்மருங்கு மிகக்காட்டிச்
சிந்தனைக்கோ நிருப்பிடமாச் சிவம்பெருக்குஞ் சீர்நாடு.
- 55) எல்லாரு மொருகுலத்தார் யாவருக்கும் வேற்றுமையிங்
கில்லையென அறம்பெருக்கி இறைதொழச்செய யிசலாமும்
நல்லபொறை ய்டுகளென நவைதீர்ந்த கிறித்துவெனும்
சொல்லழக னமைத்துவைத்த துறைமதமும் துதைநாடு.

52. புலம்—அறிவு.

53. முனைக்க—முற்பட ; முனிந்து—வெறுத்து.

54. முனைப்பு—அகங்காரம் ; முனைவன—இறைவன்.

55. துறைமதம்—புரட்டெஸ்தாநதம கத்தோலிக்கம் முதலிய பகுதியுடைய மதம். துதை—துதையம், செறியும்.

(வேறு)

- (56) பொன்னெனவே போற்றுதலி னீழ்மெனும் பெயரினொடு
பொலிவா ளென்பர்
மின்னெனவே யிலங்குதலின் இலங்கையெனும் பெயரோடு
மிளிர்வா ளென்பர்
இன்னனபல் பெயர்வொலிய இன்னணம்பல் சிறப்பினொடும்
இலங்குந் தூய
அன்னைபிறர் தனையொறுக்கி அணியுரிமை யடைந்தநிலை
யறைவா மன்றே.

III

- (57) ஒருவணிக நெறிகுறித்திங் குற்றெழுந்தார் பறங்கியரோ
டொல்லாந் தப்பேர்
மருவியவர் முந்நூரூண் டகவையிந்த மணிநாட்டின்
மல்லல் வாய்ந்த
கரைகளொலாந் தமவாக்கிக் கண்டியினைக் கண்ணனுங்
காண ராகி
வெருவரல்கொண் டங்கிலர்க்கே பிடித்தவிட மத்தனையும்
விட்டுப் போனார்.
- (58) ஆங்கிலர்கள் தாம்பறித்த பகுதியொடு பதினெண்ணூண்
டமைந்த பின்னர்
ஒங்குவளக் கண்டியெனு நாடொருவர் துணையானே
யுறழ்ந்து பற்ற
வீங்குபுக ழிலங்கைநிலை வேறாக அரிக்கொடியும்
வீழ்ந்து போகத்
தாங்குபெரு மானமிகத் தமைவருத்த விலங்கையர்கள்
தயங்க லானார்.
- (59) என்பாவ மியற்றினமென் றெல்லோரும் பிறர்குடிக
ளெனக்கை யொப்பம்
இன்போட வெழுதிநிற்ப, அங்கிலமே கற்றவர்கள்
இனிதுயந் தேற
நன்பேறிங் கிலராசிப் பலரெளிய வாழ்க்கையிலே
நடந்து சாயத்
துன்போடு சமமிழந்து தொழில்சுருங்கி மாந்தர்பலர்
துவள லானார்.
57. மல்லல்—வளப்பம்; வெருவரல் கொள்ளல்—அஞ்சுதல்.
58. ஒருவரெனது, எலப்பினைய; உறழ்தல்—மாறுபடுதல், பகை கொள்ளல்.
59. பிறர் குடிகள் என—பிரித்தானிய பிரசைகளை என; இன்பு ஓட—இன்பந்தொழிய; நன்-
பேறு—நல்லதிர்ச்சி; துவளல்—மெலிதல்.

- (60) அங்கிலத்தை யரைகுறையாய்க் கற்றபின்னர் அளவில்பிழை
யமைந்திட டாலும்
அங்கிலத்திற் பேசுதலும் எழுதுதலும் அதிசிறப்பென்
றூன்றோர் தேடி
இங்குவைத்த பெருநூல்கள் கண்ணாலும் பாராராய்
எங்கள் முன்னோர்
பங்கமற வுரைத்ததிரு வறங்களுெல்லாம் அறியாராய்ப்
பரவ லானார்.
- (61) சிங்களத்திற் செழுந்தமிழிற் சிந்தைகவர் செழும்பாக்கள்
செறிந்திட டாலும்
இங்கவைக ளிழிவுடைய வெனக்கருதி மேனாட்டா
ரிசைத்த பாக்கள்
மங்கலமே நிறைந்தவென வரம்பிகந்து மயங்கினராய்
வாழ்க்கை மாற்றித்
தங்களுக்கோர் பொருளிலராய்த் தமதுமுன்னோர் தகைமறந்து
தளர லானார்.
- (62) வீட்டினிலே குழந்தைகளும் தாய்மொழியிற் பேசுதலை
விரும்பா ராகி
நாட்டமெலா மிளமைதொட்டே யங்கிலத்துக் காக்கவழி
நன்கு செய்து
கூட்டுறவு தாய்மொழியிற் பேசுவா ரொடுநீக்கக்
குறித்துத் தாமும்
ஈட்டமுறு சபைகளிலே பிழைமவியத் தாய்மொழியை
யியம்பிப் பூத்தார்.
- (63) விழவுகளி கொள நிறைத்து வேந்தர்பலர் வறுமையற
வினைத்த சீர்ததி
உழவுதொழில் முதலாகப் பயன்பெருக்குந் தொழில்புரிதற்
குளங்கொள் ளாராய்
இழிதகவா மிவற்றானென் றுத்தியோ கத்தினையே
யெவரும் நாடப்
பழையநிலை சுருங்கிவிடப் புதியபல காட்சியிங்குப்
படர்ந்த வன்றே.

61. வரம்பிகந்தது—அளவு கடந்து.

62. பூத்தார்—பொலிவுபெற்றார்.

63. உழுதல், விதைதல், நாற்று நடுதல், களைபிடுங்கள், அறுவடை, குடுமித்தித்தல் முதலிய
பாவற்றையும் விழாக்களாகக் கொண்டாடினர். இழிதகவு—இகழ்ச்சி.

- (64) கண்டிபறி பட்டதன்பின் ஒருநூற்று முப்பதின்மேற்
கழிமூ வாண்டு
தெண்டிரைசூழீழமெனுந் திருநாடு பலவழியில்
திருந்திற றேனும்
கொண்டபெருங் குறிககோளின் வலியிழந்து நிலைதளர்ந்த
குடிகள் வாழ்வில்
மிண்டுமிடி தலைவிரிப்ப மிகமெலிந்து தவித்ததென்றல்
மிகையா காதே.
- (65) இந்நிலையை நினைந்துநினைந் திரவுபக லோயாமல்
இலங்கைத் தாயின்
மன்விலங்கை யுடைத்தெறியு நாளெந்நா ளெனமறுகி
மனித வாழ்வின்
உன்னதமா மிலக்கிங்ஙன் தாம்பிறந்த தாய்நாட்டை
யுயர்த்தி யாவும்
தன்னிடத்தே படைத்தொளிரத் தருவனசெய் தமைதலெனத்
தக்கோர் தீர்த்தார்.
- (66) சிறையின்றிக் குருதிகக்குஞ் செயலின்றிக் கையேந்துஞ்
சிறுமை யின்றி
நிறைநின்று தம்முரிமை நிகழ்த்தியந்த வங்கிலர்தாம்
நினைந்து தங்கள்
குறைகண்டு தருது நும துரிமையெனக் கொடுத்திடலுங்
கொண்டு வெற்றிப்
பறைநன்று முழக்கியினிப் பயனன்கு பெறுதுமெனப்
பதங்க ளேற்றார்.

IV.

(வேறு)

- (67) ஓரார் தங்களை யுண்மை யுணர்த்தி
யுவப்பச் செய்தலிலே
ஒற்றுமை தழுவி நடந்திடு மாறுரை
யுறவி னுரைத்தலிலே
ஆரா யினுமவர் நம்மவ ரெனவே
யன்பு செலுத்தலிலே
ஆட்சி புரிந்திடு சூழ்ச்சியொ ளுலவிடு
மசையா நிலைதனிலே

64. குறிககோள்—இலக்கு ; மறுகல்—சுழலல், கலங்கல்.

66. நிறை—நீதி ; தருதம்—தருவோம்.

67. ஓரார்—உணரார் ; சூழ்ச்சி—துண்ணறிவு.

சீரார் நடுநிலை கொண்டு விளங்குந்
 தெளிவுறு கடமையிலே
 தேர்வுறு பெரியார் சேனா நாயக
 தேமொழி மாமணியே
 பாரார் புகழ் விலங்கையி னூட்சிப்
 பயனார் தலைவனெனா(ப்)
 பாரந் தாங்கினர் வீரந் தாங்கினர்
 பகையற வாழியவே.

(வேறு)

- (68) ஆயிரத்தோ டொன்றியதொள் ளாயிரத்து நாற்பானெட்
 டமையு மாண்டின்
 மேயசித்தி யுற்றிடுபெடி புறுவரியி னுண்காநாள்
 விழவி னுபபண்
 தோயருத்தி யொற்றுமையன் புந்தவுந்த மக்களெலாந்
 தொழுது வாழ்த்தத்
 தாயொருத்தி யிலங்கையெனுந் தவமடந்தை தனிமகுடந்
 தாங்கி னாளே.

(வேறு)

- (69) கோயில்கள் பள்ளிகள் கூடி மாந்தர்கள்
 தூயன நறுமலர் தூவிக் கைதொழாத்
 தாயிவள் பூண்டிடு தீளையு டைந்தது
 நேயுறு வாழ்வருள் நிறைய வென்றனர்.

(வேறு)

- (70) நம்பியரு நங்கையரு நல்லமுதி யோரும்
 பம்பியினி யென்னகுறை பண்டையினு நன்றே
 நம்பொலியு மன்னைதனை நாகவள நாடென்
 றிம்பரில் வளர்ப்பமென வெங்குமெழ லானார்.

(வேறு)

- (71) பெற்றன னெமதுதாய் பீடு மல்கிய
 நற்றிரு வரிமையை நவைத விர்நதியாம்
 கொற்றமு மெழுச்சியுங் கூட மாமகிழ்
 வுற்றன மெனவிசை யுவந்து பாடினார்.

68. ஆயிரத்தோ டொன்றிய தொள்ளாயிரத்து நாற்பானெட்டு—1948; பெப்புறுவரி—February
 நாப்பண—நடுவே, மத்தியில; அருத்தி—விருப்பு; உந்த—முன்தள்ள.

69. தூயன—தூய்மையுடையனவாகிய; தொழா—தொழுது; நே—அன்பு.

70. பம்பி—செறிந்து; நாகவளநாடு—தேவருலகம்.

71. பீடு—பெருமை; நவை—குற்றம்; கொற்றம்—வெற்றி; எழுச்சி—இறுமாப்பு.

(72) எம்மைக் குறைசெயு மெண்மைப் பொருளொடும்
 எம்மற் புறுகொடியாம்
 சிம்மக் கொடியினை யங்கிலர் தாழ்த்திய
 சிறுமை தவிர்ப்பமென
 நன்மைப் படுபொருள் நன்கு கொளாநனி
 நாடினர் நிரைநிரையே
 தம்மைக் களிமகிழ் வுந்திட வேற்றினர்
 தட்டற வானூறவே.

(வேறு)

(73) நலமலி தோரண நாற்றி வாழைகள்
 சூலையன வாயிலிற் கூட்டி யில்லெலாம்
 கலைவளர் தீபங்கள் கால மாந்தர்கள்
 பலவிழ வயர்ந்தனர் பயனை யுன்னியே.

(வேறு)

(74) முதிய பெண்டி ரினைய பெண்டிர்
 முறைகு னிந்து தாள்களை
 முன்மு டக்கி நன்கி ருந்து
 முழவு சூழ்ந்த டித்தடித்
 திதய மொன்ற வுரிமை யெம்
 மிலங்கை யன்னை யெய்தினுள்
 எடி வாடி யொன்று கூடி
 யெங்கள் பங்கை யெய்துவோம்
 துதிமு ழங்கி விதியை வென்று
 துயரொ ழிந்து வாழுபோம்
 தூப தீப மிட்டி ராதொ
 பர்ந்து றங்க லின்றியே
 மதியை வென்ற முகம லர்ந்து
 மங்க லங்கள் பாடுவோம்
 மாதர் வெற்றி கொள்க வென்று
 மாறி மாறி யோதினார்.

72. எண்மை—எளிமை; அற்பு—அன்பு; வலித்தல்—விகாரம்; நன்மைப்படு பொருள்—நல்ல கருத்து; கொளா—கொண்டு; தட்டு—தடை.

73. நாற்றி—தொங்கவிட்டு; கலை—ஒளி; கால—பிரகாசிக்க; அயர்ந்தனா—கொண்டாடினர்.

(வேறு)

*(75) சீரிய கொம்புடைச் சிறந்த யானைகள்
பேரியல் பெரியரைப் பெரிது தாங்கிட
நாரிய ராடவர் நடந்து மல்கிட
வூர்வல மெழுந்ததிங் குவரி யென்ன வே.

*(76) கண்டியர் நடனமுங் கனிந்த கும்மிபா
டொண்டொடி மகளிரி னுவக்கு மீட்டமும்
திண்டிறற் பல்லியஞ் சிலம்பு மோதையும்
மண்டின யாங்கணும் வான்து ளங்கவே.

(வேறு)

*(77) அன்று தொட்டி லங்கை வீற டைந்து மாச கன்றுசீர்
நன்று முற்று மாறு கொண்டு நாளு நாளு மேறியே
வென்றி யுற்ற லங்கல் சூட விண்ணு லாவு கோளெலாம்
நின்றி சைக்கு மென்று கோளி னிலைகு நித்தி யம்பினார்.

(வேறு)

*(78) செவ்விய வுரத்தினர் திறத்தினர் நயக்கும்
சீரியர் வியக்குமுயர் காரிய நிறைப்போர்
அவ்வவர் துறைக்கணுறும் அவ்வவ பணிக்கே
அன்புருக இன்பமைய ஆண்மையை நிறைப்போர்
தெவ்வுரையை யஞ்சலர் திகைப்பில ரிலங்கைச்
செல்வியுயர் செல்வமலி செம்மையின ளாகும்
கவ்வைதம கவ்வையென வெண்ணிலவார் கண்ணார்
காவலி னைமச்சரென மேவிமுனை கின்றார்.

75. பேரியல்—புகழ் பொருந்திய; உவரி—கடல.

76. பல்லியம்—வாத்தியங்கள்; சிலம்பும்—இசைக்கும்; ஓதை—ஓசை; மண்டின—செறிந்தன;
துளங்க—அசைய.

77. இது சோதிடர் கூறறு. கோளினிலை—கிரகங்களின் நிலை.

78. உரம்—வலிமை; திறம்—சாமர்த்தியம்; நயக்கும்—விரும்பப்படும்; துறை—பகுதி; அவ்வவ
—அந்த அந்த; தெவ்வுரை—பகைவா வார்த்தை; அஞ்சலர்—அஞ்சார்; கவ்வை—காரியம்; கண்
ணார்—கண் போன்றவா.

(வேறு)

(79) இலங்கைமக்கள் வறுமைபிணி பகைமையின்றி யினிவளர்த்து
கேற்ற யாவும்

கலங்கலினி யாற்றுசுன்ற அமைச்சருளம் நாடோறும்
கதிப்பக் காண்டும் ;

நிலங்குலவு கல்லோயாத் திட்டமொன்றே பசிக்கொடுமை
நிலவா வண்ணம்

வலங்குலவ வளர்க்குமெனிற் பலங்குலவு மேனையன
வழுத்த லாமோ ?

V

(80) இதந்தரு நாற்பா னென்பதா மாண்டி
னெய்துபெப் புறுவரி நான்கிற்

சுதந்திர மடைந்த நினைவினா லெழுப்புந்
துகளறு கோபுர விழலிற்

சுதந்தரு மரத னேட்டநாற் றிசையுங்
கதிப்பொடு விரவுக வென்று

மதங்குலம் மொழியின் பிளவுக ளொழித்த
மனத்தினர் பிரதமர் வகுத்தார்.

(81) ஈட்டிய புகழோன எழிற்பொதிப் பீத
சென்பவ னநீனியா வெனுந் தாய்

நாட்டினை யடர்க்கப் பிறர்வரல் கண்டு
நலிந்தனைன் கிளர்ந்தன னாகி

ஓட்டமே லோட்ட மோடினன் வெற்றி
யுறப்பணி புரிந்ததே மரதன்

ஓட்டமாம் ஈண்டும் அத்தகை யஞ்சல்
உளுற்றிய துண்டென்ப வுரவோர்.

79. காண்டும—கான்பேம்.

80. 1949 ம் ஆண்டு பெப்புறுவரி 4 ம் நாள், இலங்கை ஓராண்டினமுன் சுதந்திர மடைந்ததை நினைப்பூட்டுதற்காக, “ டொரிங்டன் ” சதுக்கத்தில் எழுப்பும் கோபுரத்துக்கு, பிரதமரால் அத்திவாரக் கல் இடப்பட்டது. துகளறு—குற்றமற்ற; விரவுக—கூடுக; சுதம்—வலிமை; வகுத்தார்—கட்டின யிட்டார்.

81. அடர்த்தல்—தாக்கல்; நலிந்தனை—நலிந்து, வருந்தி; கிளர்ந்தனைனாகி—உள்ளக கிளாச்சி கொண்டவனாகி; உளுற்றல்—செய்தல்; உரம்—அறிவு.

(82) அவ்வுரை விடுத்த அறிவுறு நிதியி
 னமைச்சர்யாங் கணுமறை கூவிப்
 பவ்வமே யெழுந்து படர்ந்ததென் றுவப்பப்
 பலமத களிறுக ளிடையே
 மவ்வலை யணிந்த மழபிடி களுன்று
 மனங்கொள வணிவரல மாணச்
 செவ்விய நடையின் செலவியர் திணிந்த
 நம்பியர் திரளொடுந் திரள்வார்.

(வேறு)

(83) “ ஒருதேய மக்களெலா மோரிலக்கை நோக்கிமிக
 வுயர்தல் வேண்டும்
 பிரிவேது மடையாமல் வினைசெயலி னொத்துழைப்பைப்
 பெருக்கல் வேண்டும்
 பெரியார்மற் றெளியரெனப பிணங்காமற் பொதுநலத்தைப்
 பேணல் வேண்டும்
 விரிவாக விவைவிளக்க மரதனையாங் குறித்த ” தென
 விரும்பி யாத்தார்.

(வேறு)

(84) “ வெற்றியன் றெற்றுமை மிகுந்த போட்டியன்
 றுறறபே ரொத்துழைப் புணர்தல் வேண்டுமென்
 நிற்றைஞான் றேட்டமீ திங்கு நாட்டினம்
 மறந்து தெரி ” கென மகிழ்ந்து வாழ்த்தினார்.

(வேறு)

(85) செம்மைநெறி கோலியுயர் செல்வமுற நின்றான்
 நம்மரிய தாயபிறர் நலித்தனை நூறி
 இம்மையி னொருத்தியென வெய்தியொ ரியாண்டுள்
 நம்மைமகிழ் வித்தனள் நயந்தெழுவ மென்றா.

82. அறைகூவல்—ஒருவரை யொருவர் ஓட்ப போருக்கழைத்தல்; பவ்வம்—கடல்; மெளவல்—
 மவ்வல்—மல்லிகை; மதகளிறு—மதமபொருந்திய ஆணையானை; மழபிடி—இளமை மாருத பெண்
 யானைகள்; களுன்று—நெருங்கி; மான—ஒப்ப; அமைச்சர் உவப்ப எனக் கூட்டுக.

83 ம் 84 ம செய்யுட்களில், மேற்கோட் குறிகளுள்ளவை, நிதி மந்திரியார் கூற்றுக்களைக் தொகுத்துக்
 கூறியன. மறறு—அசை; தெரிக்கென—தெரிகளன; இற்றைஞானறு—இன்று.

85. தனை—விலங்கு; நூறி—அழித்தது; ஒருத்தி—ஒப்பற்றவள்.

(வேறு)

(86) ஒருதுளி குருதியு முகுத்தல் செய்கலா
திருநிதி யுரிமையிங் கிணிதி நெய்திளை
மரதனி னினிவளர் வலிமை காட்டிட
விரைகுவ மெனமிக விழைந்த றைந்தனர்.

(87) அறைந்தவ ரிருமடி யாறு நூற்றுவர்
மறந்தனர் பிணக்குகள் மான மூர்ந்தனர்
நிறைந்தனர் நம்மனை நெடிது வாழ்கெனைச்
செறிந்தன ரணியெனத் திசைகள் தோறுமே.

(வேறு)

(88) பனிகு ளிர்க்குநா மினைதல் கொண்டிடேம்
பகலவெ யிற்கணை படர நொந்திடேம்
முனைம தத்துமா புலியை யஞ்சிடேம்
முழைகி டக்குமென் னீனையு மஞ்சிடேம்
நனைம மைக்குமா மலைவ ழிக்கெலாம்
நலித லிலையால் வலிதி னோடுவாம்
அனைசி றக்குமா றரிய சூழுவாம்
அன்பி னாலென முன்பு பேசினார்.

(வேறு)

(89) தகைமைமலி நான்குமுனை தமிழுமிருந் தெழுகவெனத்
தக்கோன கூறும்
மகிமைமலி வினைப்படியே வடமுனைக்கும் கீழ்முனைக்கும்
வளம்பெற் றோங்கி
மிகுமினிய தென்முனைக்கும் குடமுனைக்கும் பெயர்தெரித்து
விரைவி நெய்தி
அகமலிய வழிநிரையி னணிவகுத்தா ரவர்கினர்ச்சி
யறையற் பாற்றே ?

86. உகுத்தல்—சிந்தல் ; செய்கலா—செய்யாமல் ; இருநிதியுரிமை—பெரிய செல்வமாகிய சுதந திரம.

87. இருமடி யாறு நூற்றுவர்—ஆயிரத்திருநூற்றுவர் ; மானமூர்ந்தனர்—மானமூரப் பெற்றனர் ; நம்மனை—நம்மனை ; நிறைந்தனர்—நிறைந்தனர் ; அணி—படை வகுப்பு.

88. இனைதல்—வருத்தல் ; படர—செல்ல ; மதத்துமா—யானை ; முனை—முனைகின்ற ; என்னு—கரடி ; முன்பு—வலிமை .

89. தக்கோன் என்றது நிதி மந்திரியை ; வடமுனை—பருத்திததுறை ; கீழ்முனை—மட்டக் கன்பு ; தென்முனை—தேவனதுறை ; மேல்முனை—காலிமுக மைதானம் ; அகமலிய—உள்ளம்பூப்பு ; அறையற்பாற்றே—சொல்லுந்தரத்ததோ.

(90) பல்லெழிலும் பொலிபருத்தித் துறைப்பதியின் முந்தாநாட்
படருங் கங்குல்
நல்லெழிலின் வடக்குவிழா நல்லோர்கள் பெரியோர்கள்
நாப்பண் தோன்றப்
பல்லியங்கள் ஒலித்திச்சொற் பரப்பலெழ முடியெனவெண்
பனந்தோ டேந்தும்
செல்விதிரு யாழ்ப்பாணம் சுருளேந்திப் பவனிவந்தாள்
திகைக்கு மாறே.

(91) மணியோசை கேட்டவுடன் பணிநடுக்கந் தனைச்சிறிதும்
மனங்கொள் ளாராய்
அணியாடை பணிபூண்டவ் வழகூரார் திரண்டுமொய்த்தார்
அதனைக் கேட்டுத்
தணியாத வேட்கைகொண்ட கிழடர்களுந் தண்டுன்றித்
தலைப்பட்ட டம்மா
துணையேது மின்றியெங்கள் தவ்வலகளை யோட்டுவது
துணியே யென்றார்.

(வேறு)

(92) சீருறு செல்வன் மாணவ னொருவன்
திகழோ லைச்சுருளைப்
பேருற வங்ஙன் பெற்றன னோட்டம
பெரிது நடந்ததுவே
கூருறு செலவது தென்றிசை போயது
கூறுதல் வாய்வதுவோ ?
நேருற யாவையு நெடுவழி கண்டவர்
நெடிது விளம்புவரே.

(93) சரித்திரப் பழமை வாய்ந்த தலங்களின்
வழியே போகி
உரைத்தபா ராளு மன்றத் துறுப்பினர்
மூவா கூட
நிரைத்தன ரோடிச் சென்றார் நினைத்ததை
முடித்தான் பின்னோன்
வரத்திரு வுடையா ளோர்பெண் வாங்கினள்
சுருளை யம்மா.

90. முந்தாநாள்—முன்னுள்ள முனனாள் ; நாப்பண்—மத்தியில.

91. தணியாத வேட்டை—அடக்க முடியாத ஆசை ; தவ்வல்கள்—இளவல்கள்.

92. கூருறு செலவு—மிக்க செலவு ; செலவு—செலவுகல், ஓட்டப் பிரயாணம் ; வாய்வதுவோ—
பொருந்துவதோ, இயல்வதோ.

93. போகி—போய்; பாராளுமன்றத் துறுப்பினர் மூவராவா—V. T. Nanayakara M.P. Matalo,
H. R. U. Premachandra, 2nd M. P. Kaduganawa, N. H. Keerthiratna, M. P. Kegalle
பின்னோன்—இறுதியிற் சென்றோன் ; நினைத்ததை முடித்ததாவது, ஓலச் சுருளைக் குறித்த பெண்
மணியிடங் கொடுத்தமை ; அம்மா—அசை.

(வேறு)

(94) பாலுந் தேனும் பண்ணமை விழவும்
பயிலச் சீர்பொலிவார்

சேலின் கண்ணு ராக்கிடு சோற்றுச்
செல்வ மிகச்செறியும்

கூலம் பொலிதரு மட்டு நகாக்கட்
கூறுங் கீழ்முனையின்

சீலம்பொலிதரு விழவு தொடங்கச்
செல்வு தொடங்கியதே.

(95) செல்லுங் காலிக் கல்லோ யாவின்
திட்டங் கண்டயரச்

சொல்லுஞ் செல்லலை மாய்க்கு மருந்தே
துரித முறக்கடவாய்

வெல்லும் படியிம் மரதனை யாங்கள்
விழைந்தமை நின்வினையே

அல்லும் பகலு முறங்கா தெழுகென்
றப்புற மேகினரே.

(96) தந்துணை யாமென வாழ்பவர் தம்பணி
தாங்கொண் டிலரென்றோர்

நிந்தனை போயற, முந்தைய ரேமு (ம்)
நிலைப்ப மெனப்புகல்வார்

சிந்தனை யாலு நினைப்பரி தாய்
சிலைக்கா ல்பழையோர்

விந்தனை வேடர்க ளிருவர் தொடர்ந்து
விரைந்தன ரோடினரே.

94. கூலம்—தானியம்.

95. கல்லோயாத திட்டத்தைப் பார்த்து, “நம்மை அயர்ந்து சோம்பருடையராகச் செய்கின்ற வறுமையை மாய்க்கின்ற மருந்தே! நீ விரைந்து தொழில் புரியக்கடவாய்! வெற்றிமிகுமாறு இம்மரதனோட்டத்தை யோடுந்ரு யாங்கள் விரும்பியதற்குக் காரணம், நின் பயனையன்றோ? அல்லும் பகலும் உறக்கமடையாது, உயர்ந்தோங்கக் கடவாய்!” என்று கூறி அப்பால் ஓடினர். செல்லல்—வறுமை; வினாவு—பயன்.

96. தம் துணையாமென்று வாழும் வேடரது (இலங்கைத் தாய்க்குச் செய்யும் மரதனோட்டப்) பணியை, அரசியலாய்ததார் கொண்டனரிலையே யெனனும் நிந்தை நீங்குமாறு மிகப் பழைய ரேமாகிய யாழம எம்மைப் பொருட்படுத்தி இம்மரதனோட்டத்திற் பங்குபற்றச் செய்க இச்செயலினால் இலங்கையில் நின்று நிலைப்பேம் எனக் கூறி வேடரிருவர் ஓடினர். சிலைக்காலப் பழையோராகிய வேடர் என்க. சிலைக்காலம்—கறகாலம், தனியே விலை யேந்திப் பிழைத்த காலம் என இரு பொருளது.

(97) அசைவற நம்பா ரானுகை மன்றத்
 தங்கத் தவரெனவே
 நசையுற நின்று நலங்கள் தெரித்திடு
 நல்லா ரொருவ ரெழா
 விசையுற வோடியொர் வேல்கர மேந்தி
 விளங்கு குகத்தளிசேர்ந்
 திசையொடு வாழ்வரு ளென்று பணிந்தஃ
 தீந்து வணங்கினரே.

(வேறு)

(98) இங்கனம் பலப்பல ரியைய வோடினர்
 அங்கவர் தழுட்கொளும் பீணையு மாடவன்
 மங்கலம் பொலிதர வயங்கி னொளொரு
 மங்கையின் கரஞ்சுருள் வழங்கி னானரோ.

(வேறு)

(99) திருமால் முதலிய தெய்வ யெலாமத்
 தெய்வத் திருநாட்டைத்
 தீய தெனக்கொடு வீய விடுத்தொளி
 திகழ மிகுத்தறவே
 பெருமா மகிழ்வொடு மன்னவ னெருவன்
 பேணி யெழுப்பியதோர்
 பீடார் கோயில் குலாவு தெவன்துறை
 பெரிதென நின்றடைவே
 மருவார் விழவிடை யெழுவார் மரதனின்
 மலிவோ புகலரிதே
 வளர்கா வுறுகரை வழியே வனிதையர்
 வலனா டவரினையோர்
 புரிவார் தரநனி புகழ்வார் விடையொடு
 பொலிவார் விரைவுறுவார்
 புகுவா ரிறுதியில வருவா னிடுசுருள்
 பொனைநேர் கனிகொண்டாள்.

97. ஓடிய பாரானுமன்றத் தறுப்பினராவார், J. A. Rambukpotta M. P., Haputale.

98. வீய—வறுமையடைய; எனக் கொடு—எனக் கொண்டு; ஒளிதிகழ—புகழ் விளங்குமாறு;
 மிகுத்தற—பெருகியடையுமபடி; எழுப்பியதோர்—கடடியதொரு; பீடா—பெருமை பொருந்திய;
 பெரியதென—சிறந்ததென; அடைவே—முறையே; அடைவே யெழுவார் எனக். மரு+ஆர்=மரு
 வார, அழகுபொருந்திய; மரதனின மலிவு—மரதனோட்டத்தாலுண்டான மகிழ்ச்சி; வலன்—வல
 லமை; புரிவு+ஆதர=விருப்பமற்றைய; பொலிந்து விரைவுற்றுப் புகுவார எனக்; பொனை—
 பொன்னை; கனி—கன்னி.

(வேறு)

- (100) மேலைமுனைக் குரியதென நீலநிறக் கடலருகே
விரித்த பச்சைக்
காலிமுகப் புல்வெளியிற் பலர்வாழ்த்த நகராண்மைக்
கழக மேயர்
ஓலைவளச் சுருளீய மாணவக நொருவனதை
யுவந்து வாங்கிக்
கோலமுறப் புனைசதுக்க மோடிமக னொருத்தியிடங்
கொடுத்தான் மன்னே.
- (101) நான்குதிசை யினுமிருந்து நால்வர்திரு வீர்தரு
நல்ல வோலை
நான்குமொழி யினுங்கருதது நலியாம லொன்றாக
நங்கை நல்லார்
நான்குகிளி மொழிவதென நால்வர்படித் திலங்கைமக்கள்
நயக்குந் தந்தை
கோன்புகழின் பிரதமர்கைக் கொடுத்திடவாழ்த்
தெடுத்ததிரட் கூட்ட மெல்லாம்.

(வேறு)

- (102) மேற்றிசை யான ராட்சி மிகுத்துநின்
றிட்ட வாண்டு
நூற்றுமூப் பத்து மூன்றும் நோய்செய்த
நுணுக்கங் காட்ட
நூற்றுமூப் பத்து மூன்று நுண்மதிப்
புருவைத் தூது
நாற்றிசை வானிற் போக்கி நயனங்க
ளிமையா ரானார்.
- (103) படையெ முந்தன கொடியெ முந்தன
பரவு மங்கல விசையெ முந்தது
குடையெ முந்தன நடநி றைந்தன
கோதை மாதர்கள் குலமெ முந்தது
இடையி லெள்ளிட விடமி லென்றிட
வெங்க ணுந்தலை யேதெ ரிந்தன
அடைசு தந்திர விழுவ யர்ந்தமை
அன்று போலினி யென்று கூடுமே.

100. நகராண்மைக் கழகம்—Municipality ; கோலம்—அழகு.

101. நான்கு மொழி—தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம், அறபு ; தந்தையாகிய கோன எனக் ; புகழின்—புகழையுடைய.

102. நுணுக்கம்—நுண்மை.

103. குலம்—கூட்டம் ; அயர்தல்—கொண்டாடுதல் ;

(வேறு)

(104) அங்கிலரின் பிரதிநிதி யமைவுபெறு மளவுமெங்க
எணியார் நாட்டிற்
பங்க்மற விருந்தாட்சிப் பயன்கொழிக்கச் செய்திடுதல்
பண்பா மெனை
இங்குதலை நிலையினரா மெனவிருக்கும் பெரியாரும்
எங்கள் நாட்டின்
சங்கைமலி தருநீதி யரசருமபால் வீற்றிருந்தார்
சதுக்க மேடை.

(105) அம்மேடை மிசைநடுவே யமர்ந்திருந்த பிரதமனூ
ரன்பு பூப்ப
நம்மோயின் புதல்வர்சிலர் பூமுதிரை கொண்டுபொருள்
நயக்கும் வண்ணம்
அம்மேய பாலிகைதா மரைஞராயி றணிதிங்கள்
அசோக னூழி
தம்மோடு புனைபேழை தனிலவாங்கிச் சுருளடைத்தார்
தழைக்க வென்றே.

(106) அப்பேழை யினத்தாமன றமைக்கின்ற
அடிப்படைக்கோ ரணியே யாக
வைப்பாரா யதன்மேலே மாண்பு மலி
கல்லையிட்டார் வாழி யீழம்
ஒப்பேது மியம்பரிய கொளும்புநகர்
நெளிந்திடுமா றுற்றே ராங்கு
வைப்பாகி நமைவளர்க்கும் வளநாடு
- சிறக்கவென வழுத்தி னாரே.

(வேறு)

(107) ஐந்து கோடி யாண்டி லங்கை
யன்னை வாழ்ந்த செய்தியாம்
அறிவி லாத யர்ந்து சோர்த
லாகு மோவி ளம்புவீர்
எந்த நாடு மெங்கள் தாயி
னேற்ற .மெனற மாற்றமே
எய்தி பாது யாவு நாமி
யற்றி வெற்றி யெய்துவோம்

104. பயன கொழித்தல்—செல்வங் கொழித்தல்; பால்—பக்கம்; சதுக்கம்—நாற்சந்தி,
(Torrington Square).

105. மோய—தாய்; அம்—அழகு; மேய—மேவிய; பாலிகை—முனைத்தட்டம்; ஆழி—சக்கரம்.

106. அடிப்படை—அத்திவாரம்; வைப்பு—பொருளைப் பாதுகாத்து வைக்குமிடம்.

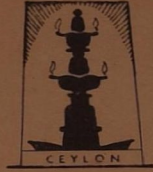
107. ஐந்து கோடி யாண்டெனறது, சமனொளி மலையின் வயதை வழிமொழிந்து கூறியது.

கொந்து லாவு கோதை மாதர்
 குஞ்சு ரஞ்சொ லாடவர்
 கூறு கண்ணி மார்கு லாவி
 நீடு காளை யாரெலாம்
 சிந்தை யொன்ற வந்து சேர்மின்
 சிறுமை போக்க நிறைகுடேவாம்
 தெய்வ நாடி தென்ன நன்மை
 செய்தி ருந்து வாழுவோம்.

(108) பலதொழிற்பெருக்கி நங்கள்
 பயனளிக்கு நாட்டையாம்
 பாழி லேவி டாது செல்வ
 வாழவிலே புகுத்துவோம்
 கலையி னிற்சி றக்கு மாறு
 கவினு றப்பு துக்குவோம்
 கற்ற வாறு செயலில் நின்று
 காட்டி யுண்மை நாட்டுவோம்
 மலையி னைக்க ரைப்ப தேனு
 மறுக லின்றி முயலு வோம்
 வளர்வ தற்கு ஓக்க ணைநின்
 வலிதெ திர்ந்து களைகு வோம்
 தலையினைக் கொடுத்து மெங்கள்
 தாய்சி றகக விழைகு வோம்
 தாழ்வி லேய மிழ்ந்தி டாது
 தலைநி மிர்ந்து சூழ்வமே.

107. கொந்து—பூங்கொத்து; குஞ்சுரஞ் சொலாடவர்—யானை யென்று சொல்லத்தகும் ஆடவர்; காணையார்—வாலிபர்; தெய்வ நாடு—இந்திரவுலகு.

108. மறுகல்—சுழலல் மறுகலின்றி என்பது எண்டு அசைவினறி (உறுதியுடன்) என்னும் பொருட்டு.

பிரகாச கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியினால் வெளியிடப்பட்டு,
இலங்கை அரசினர் அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.
கொழும்பு

1950